

[Grethe Fønger Møller]

de arbejdsnedlæggelse. Det er en personsag, der burde kunne ordnes på normal vis, uden at andre end de involverede bliver berørt. Jeg kan dog ikke lade være med at udtrykke forundring over, at Danmarks Radio fungerer på den måde, at man gennem overenskomststridige konflikter kan fremtvinge et menneskes fortsatte forbliven i institutionen, selv om en afdelings ledelse efter ét års prøvetid har anset ham for at være uegnet til fastansættelse. Hvor lang tid forlanger journalistgruppen at folk skal prøveansættes i hvor mange afdelinger, før det er muligt at fastslå de pågældendes egnethed?

Det, som slår én i denne sag, er den proportionsforvridning, der er sket. Det er en urimelighed, at lyttere og seere skal afskæres fra at få den betjening, de har betalt for, fordi ledelsen for Danmarks Radio og journalistgruppen ikke kan finde ud af tingene gennem en forhandling. En afmægtig vrede skabes hos lyttere og seere. Hvorfor i alverden skal de undgælde for, at ganske få mennesker i egen følelse af magtfuldkommenhed skal demonstrere deres magt?

Vreden hos borgerne er så meget mere afmægtig, som de ikke har mulighed for at hente programmer andre steder fra. Der er kun dette ene monopol, Danmarks Radio, og i stedet for at skabe en ansvarsfølelse hos medarbejderne, en forpligtelse til at udkomme, hvad der så end sker, fjerner monopolet ansvaret. De personer, der deltager i de døgnlange faglige møder, ved jo, at foretagendet skal kunne fungere inden alt for længe igen, og kan de ikke få gennemført deres krav, sætter man bare trumf på, og så får man nok noget gennemført.

Det, vi egentlig ønsker os fra konservativ side, er en ophævelse af Danmarks Radios monopol. Det er naturligvis det eneste, der kan skabe kvalitet og kontinuitet i Danmarks Radio.

Jeg ved meget vel, at et sådant skridt ikke tages fra i dag til i morgen, det kan ikke gennemføres i denne folketingssamling og kan måske heller ikke let gennemføres med den regeringssammensætning, vi har i øjeblikket. Derfor er det, at det konservative folkeparti foreslår en metode til i det mindste at sikre en normal nyhedsformidling, da det er på dette område, befolkningen bliver snydt mest urimeligt og mest åbenbart.

De såkaldte nyhedsudsendelser, som man har sendt under konflikten i den sidste måned, er der ikke meget ved. Hr. Niels Helveg Petersen illustrerede det ganske rigtigt, idet han sagde, at man fik vejrmeldingen, og så fik man en enkelt efterlysning. Derudover fik vi talrige versioner af pausesignalet, og det var egentlig til både at le og græde over. Egentlig kan man ikke sige, at der er tale om nogen nyskabelse ved den aftale, der er indgået, og som ministeren mente kunne løse problemerne.

Selvfølgelig ved vi godt, at hvis der virkelig opstod en katastrofe, en virkelig nødsituation, kunne den udløse, at der kom andet og mere i udsendelserne, men det, vi ønsker at få sikret, er en ganske normal situation med en ganske normal nyhedsstrøm. Derfor mener vi, at tjenestemandsansatte skal sikre en normal nyhedsformidling i radio og TV. Det betyder, at der skal være et tilstrækkeligt antal af de ansatte, der er tjenestemænd, for disse kan naturligvis ikke strejke. Vi kan ikke regne med at få nyhedsudsendelser under en konflikt i den form, vi får dem i dag, men det er heller ikke det væsentlige. Det væsentlige er, at de tjenestemandsansatte ved radio og TV på grundlag af telegrammer fra ind- og udland, fra bureauer og gennem egne medarbejders indsats kan give lyttere og seere et rimeligt billede af døgnets begivenheder. Dette har lyttere og seere krav på, de betaler deres licens, de betaler for en vare, og det er alt for tit, denne vare udebliver.

Der har været en række ordførere, der har givet udtryk for deres positive holdning til vort forslag, og det vil jeg gerne sige tak for. Jeg synes også, at fru Birte Weiss på en meget positiv måde erkendte problemstillingen. Fru Birte Weiss erkendte, at når Danmarks Radio er et monopol, har dette monopol også en særlig forpligtelse til at sørge for en rimelig nyhedsformidling, og dette finder jeg meget positivt. Det er jo netop det, vi ønsker at slå fast med vores forslag.

Vi ønsker ikke, at man skal lave en nødnyhedsformidling, som svarer til den normaludsendelse, der bliver bragt. Det er ikke det, vi ønsker os. Hr. Johan Philipsen var inde på, om det, vi fra konservativ side ønskede os, var, at der skulle ansættes så mange tjenestemænd, at de kunne lave normale udsendelser. Nej, de skal bare kunne lave nogle udsendelser, som giver os mere end